

[Vejen.]

Vi kommer saa til den mest interessante Paragraf, § 4. Der bestemmes det, at der bliver en Del juridiske Forretninger, der skal udføres paa Dommerkontoret paa Befolkningens Forlangende og til Takster, som vil være at fastsætte under Hensyn til Dels disse Forretningers Art, dels Værdien af det, som Forretningen angaar, og Udbyttet heraf tilfalder Statskassen. Blandt disse Forretninger nævnes Anmeldelser, Andragender og Indberetninger til Skifteretten, saasom angaaende Hensiden i uskiftet Bo, Overtagelse af Bo til privat Skifte og Arveafgift, Opgørelse og Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld, Affattelse af Testamenter, Begæringer om Umyndiggørelse eller om Ophævelse af Umyndiggørelse og den rent formelle Affattelse af Skøder og Pantebreve.

Med Hensyn til Udgifterne ved denne Lovs Gennemførelse findes der i Bemærkningerne til Lovforslaget ingen Oplysninger, men dette Forslag forelaa jo, som alle ved, i det høje Landsting i Fjor og blev vedtaget dér, og i Bemærkningerne til dette Lovforslag findes der jo ret fyldige Oplysninger, ogsaa Oplysninger om de Udgifter, som det antagelig kan medføre at gennemføre denne Reform. I disse Bemærkninger oplyses det, at Dommerfuldmægtigene nu i Gennemsnit faar saadant noget som 1 850 à 2 300 Kr. aarlig i Løn. Der er i Øjeblikket normeret Landets 103 Dommerkontorer 263 Fuldmægtige, men af disse 263 Fuldmægtige er det ikke Meningen, at der skal statsansættes mere end ca. 130, og det er Tanken, at de skal normeres saadan, at der bliver 40 i 1ste Lønningsklasse, 60 i 2den og 30 i 3die, og at Lønnen i 1ste Lønningsklasse sættes til 6 750 Kr. i alt, i 2den Lønningsklasse til 6 450 Kr. i alt og i 3die Lønningsklasse til 5 400 Kr. i alt. Denne Reform vil medføre, var det beregnet i Fjor, en forøget Udgift for Statskassen paa ca. 550 000 Kr.

Det foreliggende Lovforslag har jo været Genstand for adskillige Behandlinger baade her i Tinget og særlig i det andet høje Ting, og jeg gaar ud fra, at Medlemmerne derigennem er godt kendte med det. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg vil anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Trier: I 1908—09 behandlede for første Gang dette Lovforslag her i Tinget; nu har vi 1928—29, og vi kan saaledes i disse jubilæumsrige Tider holde et smukt Jubilæum. Det burde være hædret, dette Jubilæum, med Roser, der var rigtig fulde

af Torne for at symbolisere dette Lovforslags Gang i disse 20 Aar. I 20 Aar har Venstrepartiet lagt sig i Vejen for Renhed i Retsplejen, lagt sig i Vejen for, at det uanstændige Forhold, at Dommerfuldmægtige, samtidig med at de virkede paa Dommerkontoret og i givet Øjeblik kunde blive konstitueret som Dommere, udførte privat Sagførervirksomhed paa Dommerkontoret, og jeg er bange for, ikke at der vil gaa 20 Aar til, men at der desværre vil gaa nogen Tid ud i Fremtiden ogsaa, saaledes som denne Sag er blevet behandlet. Da Folketinget sidst havde den til Behandling, vedtoges et Lovforslag omtrent svarende til §§ 1—3, og fra de tre Partiernes Side her i Tinget blev man enig om, at der ikke i dette Spørgsmaal om Dommerfuldmægtiges Adgang til privat Praksis skulde blandes andre Spørgsmaal ind, Spørgsmaal, som ikke havde direkte organisk Forbindelse med dette Spørgsmaal. Men Venstre, der gennem Tiderne havde forsøgt — med Velvillie og med Uvillie — at lægge dette Forslag Hindringer i Vejen, fandt saa, at de nu, efter 1920, da Presset fra Sønderjylland kom stærkt, maatte finde en ny Vej til at lægge dette Lovforslag Hindringer i Vejen, og saa indførte de det, der nu svarer til § 4. Selve Indholdet af § 4 kan Socialdemokraterne i stor Maalestok slutte sig til. Naar der i dette Lovforslag siges, at de offentlige Kontorer skal paatage sig at skabe en billig Retshjælp, saa er vi ganske enige deri. Jeg maa sige, jeg beundrer, at dette Ministerium har kunnet følge det samme Princip som f. Eks. Københavns Kommune: da den fandt, at Fiskepriserne var for høje, oprettede den et kommunalt Fiskekontor. Akkurat paa samme Maade her: man finder at Sagførerpriserne er for dyre, og saa opretter man et statsligt Sagførerkontor. Jeg priser Regeringen, jeg er fuldkommen enig med Regeringen i dette Synspunkt, at Staten skal gribe ind, hvor der er Fare for, at Befolkningen bliver plaget for meget af det private Næringsliv, og det er mig en stor Glæde, at Regeringen altsaa har overvundet sine Betænkeligheder mod at gribe ind i det private Erhvervsliv, hvad dette Lovforslag her giver Udtryk for.

Jeg kan altsaa sige, at Socialdemokraterne vil yde deres varme Støtte til denne Begrænsning og Kontrolering og — maa jeg sige — Prisregulering, som der gennem Taksterne vil blive af det private Erhvervs Priser. For givet er det jo, at Sagførerne ikke vil kunne tage højere Takster, end det offentlige fastsætter. Jeg maa altsaa fra vor Side prise dette.